

# РЕШЕНИЕ

№ 2764

за изменение в частта за разноските

гр. София, 20.04.2015 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,**  
в закрито заседание на 20.04.2015 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Татяна Жилова**

като разгледа дело номер **5284** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 175 във връзка с чл. 176 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод решение № 9567 от 26.06.2013 г. по адм. дело № 4295/2013 г. по описа на ВАС, Второ отделение, с което е оставено в сила решение № 263 от 11.01.2013 г. по настоящето адм. дело № 5284 по описа за 2012 г. като е върнато за ново произнасяне в частта на присъдените разноси и за провеждане на производство по реда на чл. 248 от Гражданско процесуалния кодекс / ГПК/ във връзка с чл. 144 от АПК.

Настоящият съдебен състав след като взе предвид дадените указания в решението на ВАС за новото произнасяне в частта на разноските, намира, че не е налице основание за изменение на решение № 263 от 11.01.2013 г. в частта му относно присъдените разноси, тъй като в него изрично е посочено, че се отменя заповед № РД-14-61 от 06.06.2011 г. на заместник- началника на Дирекцията за национален строителен контрол /ДНСК/ като се осъжда Дирекцията на национален строителен контрол да заплати на лицето К. И. Д. сумата от 1410 / хиляда четиристотин и десет/ лева, представляваща разноси по делото, предвид изхода на спора.

Съдът констатира, че в решението не е допусната непълнота. Няма несъответствие между формираната истинска воля на съда и нейното външно изразяване в писмения текст на решението. Предвид изхода от спора, съдът е счел искането за възстановяване на направените разноси, че следва да бъде уважено и на основание чл. 143 ал. 1 от АПК е осъдил Дирекцията за национален строителен контрол да възстанови направените от К. И. Д. съдебни разноси в размер на 1410

/хиляда четиристотин и десет/ лева. Не отговаря на истината изложеното в касационната жалба пред ВАС, че в представеното по делото адвокатско пълномощно не е посочен размера на възнаграждението. Напротив, видно от приетото по делото пълномощно, представено още с жалбата (лист 10 от делото), уговореното възнаграждение на адвокат, заплатено от жалбоподателя, е в размер на 800 лева. В съдебно заседание не е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. При липса на такова искане съдът не се произнася относно прекомерността на възнаграждението – аргумент от чл.78 ал.5 от ГПК. Въпреки това, съдът намира за нужно да отбележи, че съобразно предмета и сложността на делото платеното възнаграждение не е прекомерно. То е в размер, близък до минимално установеното възнаграждение от 600 лева за процесуално представителство по ЗУТ, установен в чл.8 ал.2 т.1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Останалите присъдени разноси са за експертиза – 600 лева, и за държавна такса – 10 лева. Не е налице основание за допълване или изменение на решението.

Поради изложеното не са налице и основания за изменение на решението в частта за разностите.

Така мотивиран и на основание чл.175, ал.1 АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 38-и състав

#### РЕШИ:

НЕ ДОПУСКА допълване и изменение на решение № 263 от 11.01.2013г, постановено по настоящото дело в частта за присъдените разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: